

Devatenáct let

František Nedvěd

Když ráno čtu v tvých očích
jsem stá či stoprvá?
Mám strach, že láska skončí
mám strach, že potrvá
Pak něčí hlas shůry zavelí
a trubač troubí - vpřed
a léta běží zpět

Najednou je mně i tobě
divukrásných devatenáct let

Když večer čtu v tvých očích
má láska jediná
Když jiskra nepřeskočí
a spadne do klína
pak zase hlas shůry zavelí
já kordem švihám hned
jak Zorro svoje zet

Najednou je mně i tobě
divukrásných devatenáct let

Když ztichne noc a ty usínáš
ta chvíle před ránem
já chci tvým Cyranem
a Hamletem a Romeem
a možná, že i d'Artagnanem být
d'Artagnanem být

Pod tvou hřívou
sen se vzpíná
Pierot i Kolombína
Na polštáři v tobě dřímá
divukrásných devatenáct let

Když běh se změní v chůzi
a chůze v krok-sun-krok
Čekám na dotek múzy
jak hřebec na obrok
Ale ten hlas shůry nevelí
Teď zastavil se svět
teď zastavil se svět
Nikomu se ani nesní
že máš oči jako lesní med
jako lesní med

Koukáš na mě potměšile
zachumlaná do košile

Však zas bude mně i tobě
divukrásných devatenáct let